

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

*Конст.з. № 32/92 г.
доп. - г.ч. М. оф. в. адм. с. с. с. т.
На ср. - 7. 11. 1993 г.
Д. № 32 г.*

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

Член 26, във връзка с чл. 2 от Международния пакт за гражданските и политическите права и чл. 2, т. 2 от Международния пакт за икономическите, социалните и културните права - в сила за Република България съответно от 23.03.1976 год. и 03.01.1976 год. (ДВ бр. 43/1976 г.) са част от вътрешното българско право и имат предимство пред тези негови норми, които им противоречат. Посочените текстове от Международните договори са основополагащи за правата на човека и намират своето отражение в чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България, където равенството на гражданите пред закона е формулирано като конституционен принцип, който стои в основата на гражданското общество и държавата. Този принцип е общ за цялата правна система на Република България. Той е основа за тълкуване и прилагане на Конституцията и за нормотворческата дейност (Решение № 14 от 10.11.1992 год. на Конституционния съд, ДВ бр. 93/1992 год.). По силата на посоченият текст от Конституцията не се допускат никакви ограничения на правата или привилегии, основани на раса, народност, етническа принадлежност,

2.

пол, произход, религия, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично и обществено положение или имуществено състояние. Наред с това чл. 48, ал. 3 от Конституцията прогласява принципът, че "всеки гражданин свободно избира своята професия и място на работа".

Новоприетият Закон за временно въвеждане на някои допълнителни изисквания към членовете на ръководствата на научните организации и Висшата атестационна комисия е в противоречие на посоченият конституционен текст - чл. 6, ал. 2 и на разпоредбите от Международните договори, регламентиращи равенството и изключващи дискриминацията въз основа на социални признаци. Ако целта на новоприетият закон е да се отстранят неоправдани обществено и недопустими правно резултати, то тази цел може и трябва да се постигне само в рамките на Конституцията. Когато обществото има основание да даде негативна оценка на известен период от време на определен политически режим или дадена политическа организация, то няма право да върши това като лишава от основни права категории граждани или нарушава конституционни начала, а следва да осъществи това въз основа на равенството пред закона и изхождайки от принципа, че отговорността е лична и се основава само на закона.

Новоприетият закон от Народното събрание влиза в противоречие и със Закона за Българската академия на науките (ДВ бр. 85/1991 год.), който в чл. 1, ал. 1 изрично посочва, че БАН е автономна организация, а чл. 6, ал. 2 постановява, че директорите на институтите и другите самостоятелни звена се избират чрез конкурс при условия, определени от техния устав. Така наречените в новоприетият закон допълнителни изисквания към членовете на ръко-

водните органи на научните организации и Висшата атестационна комисия са основания, създаващи положение на нееднакво третиране на определена категория граждани, с което се стига до неблагоприятни различия и нарушаване на принципа за равенство.

Българската Конституция от 13.07.1991 год. като възприема систематиката на посочените по-горе Международни договори създава механизма и основанията, на които могат да бъдат ограничавани правата на човека. Отделните права могат да бъдат ограничавани със закон само за защита на националната сигурност, народното здраве, морала, обществения ред и правата и свободите на други граждани. Възприетите от посоченият Закон критерии нямат такъв характер. От друга страна чл. 4 от Международния пакт за гражданските и политическите права подробно разработва процедурата, по която всяка страна по този международен договор може да използва правото си на дерогиране като сочи изрично основанията за това.

Наред с посочените до тук противоречия на новоприетия Закон за временно въвеждане на някои допълнителни изисквания към членовете на ръководствата на научните организации и Висшата атестационна комисия с Конституцията на Република България и текстове от Международните договори, по които Република България е страна, самият новоприет акт не създава процедурни гаранции срещу неточни или по друг начин несправедливи становища, във връзка с неговото приложение.

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

Като имам предвид това и на основание чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България правя настоящето искане до Конституционния съд за уста-

5

4.

новяване противоконституционността на новоприетия Закон за временно въвеждане на някои допълнителни изисквания към членовете на ръководствата на научните организации и Висшата атестационна комисия.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА:

София, 24.12.1992 г.